

خداوند چه کسانی را دوست ندارد؟

بندهای مسجدی

تدوین و نشر:

بنیاد مجازی آبادگران مساجد

www.aabadgaran.ir

❖ عنوان پند: خداوند چه کسانی را دوست ندارد؟

❖ پندنامه

در رابطه با خداوند، دوستی به دو صورت تحقق می‌یابد. اول «دوستی بندگان با خداوند یا محبوب بودن خداوند»؛ و دوم «دوستی خداوند با بندگان یا محبوب واقع شدن بندگان». در قرآن کریم این دو نوع دوستی، این‌گونه توصیف شده است: «يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ» (مائده: ۵۴)؛ یعنی: «خدا آن‌ها را دوست دارد و آن‌ها نیز خدا را دوست دارند». که در اینجا موضوع این پند آن است که کدام ویژگی‌ها، محبوبیت انسان را در نظر خداوند کاهش داده یا از بین می‌برند؟ برای آگاهی از این ویژگی‌ها به قرآن کریم مراجعه نموده و برخی از آن‌ها را در زیر مورد اشاره قرار داده‌ایم.

❖ «تَكْبَرُ وَفَخَرَفَرُوشِي»؛ «وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ» (لقمان: ۱۸)؛ یعنی: «با بی‌اعتنایی از مردم روی مگردان، و مغرورانه بر زمین راه مرو که خداوند هیچ متکبر مغروری را دوست ندارد».

❖ «كُفْرُورِي»؛ «لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ» (روم: ۴۵)؛ یعنی: «تا خدا از فضل و کرم به آنان که ایمان آورده و نیکو کار شدند پاداش دهد، که او کافران را دوست ندارد».

❖ «سْتِمْكَارِي وَخُصُومَتِ نَابِرَابِر»؛ «وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ» (شوری: ۴۰)؛ یعنی: «جزای هر بدی بدی است همانند آن. پس کسی که عفو کند و آشتی ورزد مزدش با خداست، زیرا او ستمکاران را دوست ندارد».

❖ «اسراف در استفاده‌ی از نعمت‌ها»؛ «يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ» (اعراف: ۳۱)؛ یعنی: «ای فرزندان آدم، زیورهای خود را در مقام هر عبادت به خود بگیرید و بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید، که خدا مسرفان را دوست نمی‌دارد».

❖ «تجاوزگری»؛ «وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ» (بقره: ۱۹۰)؛ یعنی: «و در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند بجنگید، و (اما) تجاوز نکنید، که خدا تجاوزکاران را دوست ندارد».

❖ «زورگویی»؛ «إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ» (نحل: ۲۳)؛ یعنی: «و او متکبران زورگو را دوست ندارد».

❖ «خیانت و ناسپاسی»؛ «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ» (حج: ۳۸)؛ یعنی: «خدا خیانتکاران ناسپاس را دوست ندارد».

❖ «رباخواری و ناسپاسی»؛ «يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ» (بقره: ۲۷۶)؛ یعنی: «خداوند ربا را نابود می‌کند؛ و صدقات را افزایش می‌دهد؛ و خداوند، هیچ انسان ناسپاس گنهکاری را دوست نمی‌دارد».

❖ «بددهنی و بدگویی»؛ «لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ» (نساء: ۱۴۸)؛ یعنی: «خدا بلند کردن صدا را به بدگویی و افشای بدی‌های دیگران دوست ندارد، مگر از آن کس که به او ستمی شده باشد».